

34 Եւ արքայն Վարազդատ ի փախուստ դառնայր յերեսաց զաւրավարին Մանուէլի. եւ անդէն Մանուէլ զտեգ նիզակին ի ձեռնն կալեալ, եւ նիզական ի կառափն մատուցեալ ծեծեր զարքայն Վարազդատ. այնպէս տաներ իբրեւ ասպարեզս չորս: 35 Եւ անդէն որդիքն Մանուէլի յարծակեցան մէն մի նիզակ ի ձեռն, Յմայեակն եւ Արտաշէսն, սպանանել զարքայն: 36 Ինքն իսկ Մանուէլ աղաղակէր զկնի որդոց իւրոց, եւ ասէր. Ա՛յ մի՛ լինիք տիրասպանութ: 37 Եւ նոցա լուեալ զձայն հաւրն, վաղվաղակի արագ արագ դառնային ի նմանէ. եւ ի պարտութիւն մատնեցաւ այն աւր գունդն արքունական առաջի մանուէլեան զնոյն:

38 Ոչ ինչ այնուհետեւ սակաւ սպանեալք անկանեին ընդ երեսս դաշտին, բազում խոցք եւ խեղք վիրաւորք. եւ բազում նախարարք սատակեցան. բազում փախստեայք հալածականք լինեին: 39 Մինչ դեռ գունդն մանուէլեան էին զկնի փախստեցն, եւ գայր հասաներ Համազասպեան սեպուհ մի Մամիկոնեան տոհմէն, անցաներ առ անկելովք դիակամքն եւ առ խոց վիրաւորաւքն պատերազմին. եւ ընդ նոսին ընկեցեալ էր եւ զԳարեգին, տէր գաւառին Ռըշտունեաց. բայց ողջ կայր, զի ոչ խոց էր եւ ոչ վնասեալ ինչ: 40 Այս Գարեգին փեսայ լեալ էր յառաջ նորին Համազասպէի, զբոյր նորին Համազասպուհի անուն ուներ կին: 41 Եւ իբրեւ եկն թագաւորն Շապուհ յերկիրն Հայոց, սա եթող զկինն իւր եւ փախեաւ: 42 Ապա տարան զՀամազասպուհի յերկիրն Տոսպաց, ի քաղաքն ի Վան, հանեալ կախեցին զնա Պարսիկքն զբարձր աշտարակացն՝ որ կայր ի վերայ քարանձաւին, ի կախաղանի սպանին զնա:

43 Իսկ յայնմ աւուր իբրեւ անկեալ կայր այն Գարեգին ի մէջ անկելոցն, եկն Համազասպ աներ նորուն անցանել առ նոքաւք: 44 Աղաղակեաց Գարեգինն եւ ասէ. Տէր Համազասպեան, եւ զիս տես. հրաման տուր նժոյգ մատուցանել, թող հեծայց: 45 Եւ ասէ ցնա Համազասպեան. Ո՛վ ես դու: 46 Եւ ասէ: 47 Ես եմ Գարեգին Ռըշտունի: 48 Եւ ետ հրաման Համազասպեան վահանաւորացն, որ ընդ նմա էին, ասէ. Իջէք եւ դիք զվահանսդ ի վերայ նորա, եւ պահեցէք: 49 Եւ ինքն էանց. ապա իջին վահանաւորքն եղեալք զվահանսն ի վերայ, եւ կային պահէին ըստ հրամանի տուելոյն:

50 Ապա յետ այսորիկ գայր Դանուն ոմն գումապետ սպարակրացն¹ զնոյն մանուէլեան զաւրացն. ետես զի իջեալ էին վահանաւորք ի վերայ, եւ զԳարեգինն պահէին. եհարց ցնոսա՝ թէ Ո՛վ է այդ, եւ դուք հի՞մ իջեալ կայք յայդմ տեղոջ: 51 Ասեն նոքա՝ թէ սա Գարեգին Ըռշտունեաց տէր է. եւ մեզ հրաման ետ Համազասպեան իջանել պահել զսա: 52 Եւ մեծաւ ցասմամբ

1 Ի հինգ օրինակս՝ գամապետս պրակուացն. յերկուս այլ՝ գամապետս պրակացուացն. մեզ ուղղելի դատեցաւ գումապետ